

միւսը անմիջապէս յատակի վերա, — կարող է շատ լաւ ծառայել ամեն տեսակ բնակարանների օդափոխման համար տարվան մեծ մասը այն է դարնան, ամառը և աշնան թէ դիշեր և թէ ցերեկ:

Խորհուրդ եմ տալիս այս ի նկատի ունենալ այն պարոններին, որոնց հարկ է գիտենալ, մանաւանդ նոցա, որոնց ձեռին են ուսումնարանների, կրթօղական տների, հիւանդանոցների և ուրիշ շինութիւնները: Արծուեմ թէ խնդիրը արժէ որ նոքա իւրանց բարձր ուշք դարձնեն սորան:

Ինչ մնումէ դարձեալ քննել օդափոխման եղանակը այն դէպքում, երբ արտաքին և ներքին օդի մէջ նշանաւոր տարբերութիւն կայ, որ լինումէ ձմեռը: Բայց որովհետեւ օդափոխումն այս դէպքում կապակցութիւն է ստանում տուն տաքացնելու խնդրի հետ, ուստի այս խնդրի մասին միւս անգամ առանձին կխօսեմ:

Ս. Սրէփանէ:

ՋԵՓԻՒՌ ԷԱՅՐԵՆԻ,

Մինչդեռ Արշալոյս ոսկեայ իւր գունով
Նոր էր զարդարել թէ դաշտ՝ թէ ձորեր,
Զեփիւռն կը հնչէր նոցա վերայով,
Որ կեանք աշխարհին կարծես կափուէր:
Սրտիկս լցուած յայնժամ բիւր ցաւով
Պապուտակ երկնից աստեղց պէս անթիւ,
Հազարմէկ խոկմունք պէսպէս մտքերով,
Պանցնէին, կանցնեն, չկայ սոցա զին:
Խեղճիս աչքերէն արցունքներ շիթեր
Վազելով լոխկ՝ թարգման խոր ցաւիս,

Տխուր ու տրտում անցեալ պատկերներ,
Բերէր իմ հանգէպ, բաղտազուրկ ազգիս:
Ո՛քաղցրիկ զեփիւռ, օտարին դարուն,
Քանզի պատել է նոցա փառաց շուք,
Իսկ ապաքաղղիս սիրտն է լի արիւն:
Ուր միայն տիրէ ձման ցուրտ ու բուք,
Վճիտ քաղցրահամ ու սառն աղբիւրներ
Խոխոջան, սահեն դէպ սիրուն դաշտեր,
Մանիշակ, շուշան, վարդենիք, սօսիք,
Թո՛ղ դու այս պատկեր, զեփիւռ քաղրասիգ,
Անցիր ու գնա շուտով Շաւարշան,
Սուրբ են այս տեղի ծաղիկ ու գետին.
Քանզի պահուած են քաջեր Հայկական,
Ի սէր Ազգութեան և սուրբ Արօնին:
Սփռէ կենսատու քոյ անուշիկ հով,
Ուստի պիտ ծաղկին անմահ Վարդաններ,
Տուր նոցա կիզուած սրտից անուշ զով,
Որոց կենդանի մեան անուններ:
Այն տեղ և Տղմուտ հեղիկ սահանքով
Սահի, ընթանայ թաւալի յառաջ,
Տխուր ծիփանքէն աղեկէզ ձայնով
Անմահ քաջեր կելլեն բիւր թառաչ,
Երբ դու յանմոռաց Հայկեան յիշատակ—
ՅԱւարայր հասնիս, զեփիւռ իմ քաղցրիկ,
Այրի Տղմուտին մինչդեռ անխօսակ
Երեսոյն անցնիս ալեաց մէջ լոխկ:
Տուր դու իմ համբոյր, համբոյր ըղձարուղիս,
Ուր քաջաց արիւն թողու դեռ նշան.
Ուր սուրբ քաջ Վարդան պսակն յիւր գլուխ
Նայէ Հայերուն ու դէպ Շաւարշան
Սօսեաց զեղատես թուփերու մէջէն
Հնչէ երգաձայն Զեփիւռ իմ սիրուն,
Հնչէ Հայ քաջաց շիրմաց վերայէն.
Հնչէ իմ հոգեակ՝ իմ սէր սիրասուն:
Այդպէս անհամար յիշատակ քաջաց
Են, որ խոցոտեն զիմ սիրտ խոր ի խոր,
Գնա դու Զեփիւռ, Զեփիւռ հայրենեաց
Հայոց սփոփել սրտեր սգաւոր:

ՅԻՆԱՆԷԱ ՄՈՂԵԴԵԱՆԵ

ՅԱՂԵԱՆԵՐԵԱՅՈՒ: